

ga kennaste üllebräfinud. Mõnda maia ollen ma
näinud langewad; agga üks wigga olli ifka maia:
piddajal, ja polnud sedda muud, kui seddasuggust,
mis Tomas praego selletanud. Kõl minno tõtege:
minne ja minno tekäiminne saab vea otsa, süski tahz
han ma sedda õppetust mõda tehha. Hakkage teie,
noremad mehhed, ümberpöörma omma walle te peält
ja ellage minno wiisil kassinal kombel toidusse ja
kätte polest; agga hakkagem keik uut head õppetust
moistlikkult wasto wõtma. Minnagi tahhan weel
katsuda, mis jaksan ja jowan. Ürge armage teie
end liig wannaks õppimiseks! Surmani ifka peame
kasmama. Waggaste ja moistlikkult ellades ja tööd
tehhes sadame head ennesele, ka lastele ja laste
lastele. Kes sedda tahhab, se tulgo ja lõgo se
peäle minnoga kät!"

Keik tullid ja lubbasid kuulnud õppetust meles
piddada ja sedda mõda ellada. Tännasid mehhed
ka Tõnni perremest ja pallusid lubba, eddespidi
weel abbi otsida ja õppetust nouda temma käest,
kui nemmad isse ei leiaks õiget teed.

Warrajaste olli se jutto aiaminne otsa lõppenud,
süis joudis herra moisa, ja Tirik ütles wiimses:
„Kartkem Jummalat, süis saab ka se tännine
meie kalli herra wiiminne meile ja meie lastele
weel kaua heaks tulles!"